

שבת שלום קוראים יקרים

מתניו, להכניס עצמו להיות הוא הבעל השדה, צריף להיות איש
אמוד ותקיף, וגבור חיל, וחכם, וצדיק גדול מאד פי צריף להיות
אדם גדול ומפלג במעלה מאד" (ליקו"מ ס"ה).

בהמשך המעשה מספר לנו רבנו ש "נאבד שם הגנני..."
וחשוב לדיק בדברים שהגנני לא הלך מהגן, אלא שהוא
נאבד להם על ידי המלך האכזר שהפילם לעברות. פי
הצדיק הוא מסתפל בכל אחד מנשמות ישראל ורוצה
להביאו לתכלית, אך כנגד הצדיק עומד המלך זקן וכסיל,
שהוא היצר הרע והוא רוצה להרחיק את הנשמה
הקדושה מהצדיק, כי כשהאדם נופל לעברות של נבול
פה ושקר וכו' על ידי זה נחשף אצלו אור הצדיק,
והדבורים והעצות הקדושות של הצדיק אינם מאירים לו
כמקדם ואז הוא מרגיש כלה ונפסד מרחק ומזנח... כאלו
שאינו עליו ממנה... כי אינו חש את השגחת ה' יתברך
עליו בחיים, פי על ידי השחתת המדות נחשף מאתנו אור
הצדיק האמת.

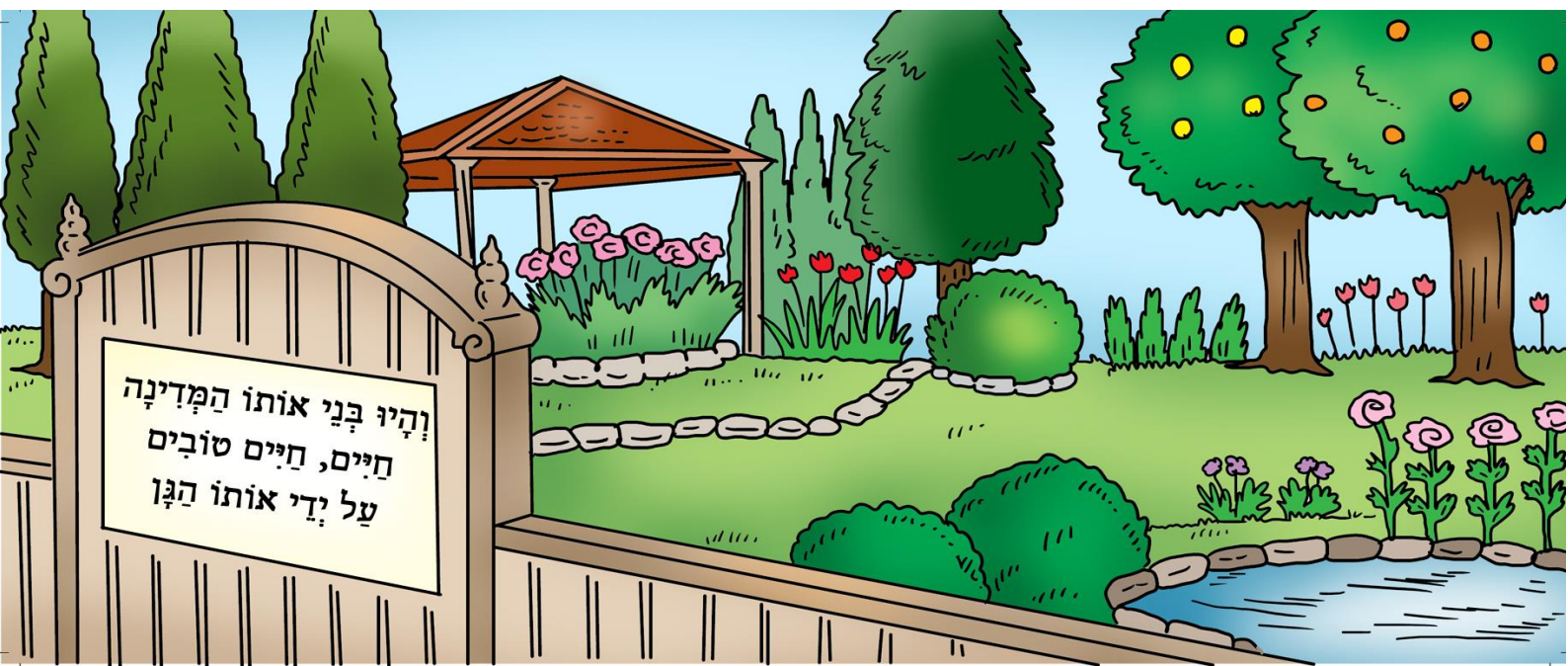
על פו, יהודי שרוצה לזכות שהצדיק "הבעל השדה"
יעסק בתקונו, הוא צריף לבער את הרע מקרבו ולבו,
ולעשות תשובה אמיתית על אלו העברות, ואז יזכה
לגלות שהצדיק נמצא בינינו תמיד... כמו שהבעטלער
מסים, שאחרי שתקנו את המדינה מהרע, רק אז מצאו
את הגנני שהיה עד עכשו נראה כמשגע בעיניהם, והבינו
ש "בודאי זה הוא הגנני באמת!"

שבת שלום ומברך!

"ביום השני של שבעת ימי המשטה, חזרו וזכרו הזוג הזה את
הבעטליר השני הנו החרש..." הבעטלער השני מגיע גם הוא
לחנתנה, ומספר לזוג הקדוש שיש לו הסכמה מהמדינה
של עשירות על זה שהוא חי חיים טובים באמת.

פי "יש מדינה שהיה להם גן והיה באותו הגן פרות, שהיה להם
פל מיני טעמים שבעולם..." יש גן נפלא מאד. היכן הוא הגן?
ועל איזה גן מדבר? רבנו ז"ל מגלה לנו שכמו שיש גן של
אילנות, עשבים ופרחים יפים, כך יש גן של נשמות
ישראל. "דע, פי יש שדה, ושם גדלים אילנות ועשבים יפים
ונאים מאד וגדל יקר יפי השדה וגדוליו אי אפשר לספר, אשרי
עין ראתה זאת, ואילנות ועשבים, הם בחינת נשמות קדושות
הגדלים שם..." (ליקו"מ ס"ה). כמובן שאנו אין לנו שום השגה
בזה, ולא ראינו מעולם שדה נפלא כזה שגדלים בו
נשמות... אך הצדיקים האמתיים הם רואים דברים
עליונים מאד, והם מודיעים ומגלים לנו מרחוק, שכל
נשמה ונשמה מנשמות ישראל היא נצמחת וגדלה באותו
השדה הנפלא.

"והיה על הגן גנני אחד..." ממש כמו בגנים ושדות שיש
גנני אחד שמשקה האילנות ומסדר כל עניני הגן,
שיצמחו ויגדלו כראוי, כך גם בגן הנשמות יש גנני מיוחד
שנקרא "בעל השדה". "זה הבעל השדה, הוא משגיח
ומשתדל תמיד להשקות האילנות ולגדלם, ובשאר תקוני
השדה" (ליקו"מ ס"ה). ומי הוא אותו "בעל השדה" שממנה
על נשמות ישראל? זה הצדיק, שיש לו רחמנות אמיתית
ומסירות נפש על כל אחד מישראל. פי "מי שרוצה לחגור

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה יג - מ'השבעה בעטליר'ס' (3)

שפּרָה רַבּנוּ נַחֲמָן מְבַרְסֵלָב זִיע"א

וְהָיָה עַל הַגֵּן גִּנְנֵי אֶחָד (שְׁקוּרִין אַגְרָאדִּיק). וְהָיָה בְּנֵי אוֹתוֹ הַמְּדִינָה חַיִּים חַיִּים טוֹבִים עַל יְדֵי אוֹתוֹ הַגֵּן. וְנֶאֱבָד שֵׁם הַגִּנְנֵי. וְכָל מֵה שֶׁהָיָה שֵׁם בְּאוֹתוֹ הַגֵּן, בְּיָדָאֵי מְכָרְח לְהָיִית כְּלָה וְנִפְסָד, מֵאַחַר שֶׁאֵין שֵׁם הַמְּמַנָּה, דְּהֵינּוּ הַגִּנְנֵי. אָבֵל אָף עַל פִּי כֵן הָיוּ יְכוּלִים לְחַיִּית מִן הַסְּפִיחִים שֶׁבָּגָן.

וְיָבֵא עֲלֵיהֶם מְלֶךְ אֶחָד עַל אוֹתָהּ הַמְּדִינָה, וְלֹא הָיָה יְכוּל לַעֲשׂוֹת לָהֶם דְּבַר. וְהִלֵּךְ וְקִלְקַל אֶת הַחַיִּים טוֹבִים שֶׁל הַמְּדִינָה שֶׁהָיָה לָהֶם מִן הַגֵּן.

וְלֹא שֶׁקִּלְקַל אֶת הַגֵּן. רַק שֶׁהִשְׁאִיר שֵׁם בְּאוֹתָהּ הַמְּדִינָה שֶׁלֹּא כַתּוּת עֲבָדִים, וְצוּהָ עֲלֵיהֶם שֶׁיַּעֲשׂוּ מֵה שֶׁשָּׁפַקְד עֲלֵיהֶם. וְעַל יְדֵי זֶה קִלְקְלוּ אֶת הַטַּעַם. שֶׁעַל יְדֵי מֵה שֶׁעֲשׂוּ שֵׁם, כָּל מִי שֶׁיִּרְצֶה לְטַעַם אִיזָה טַעַם יִהְיֶה טַעַם נִבְלָה.

וְכֵן קִלְקְלוּ אֶת הָרִיחַ. שֶׁכָּל הָרִיחוֹת, יִהְיֶה לָהֶם רִיחַ חֲלִבָּנָה. וְכֵן קִלְקְלוּ אֶת הַמְּרֹאֶה, שֶׁהִחֲשִׂיכוּ אֶת הָעֵינַיִם כְּאֵלוֹ יֵשׁ עֲנַנִּים וְעֵבִים. (הַכֹּל עַל יְדֵי מֵה שֶׁעֲשׂוּ שֵׁם, כְּאֲשֶׁר צוּהָ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ הָאֶבְרָה כַּנִּל) וְעַתָּה, אִם אַתֶּם חַיִּים חַיִּים טוֹבִים, אֲרָאָה אִם תּוּכְלוּ לְהוֹשִׁיעַ אוֹתָם. וְאֲנִי אוֹמֵר לָכֶם (כֵּן זֶה דְּבַר הַחֶרֶשׁ הַנִּל) שֶׁאִם לֹא תוֹשִׁיעוּ אוֹתָם, יוּכְלוּ הַקִּלְקוּלִים הַנִּל שֶׁל אוֹתוֹ הַמְּדִינָה לְהִזְיֵק לָכֶם גַּם כֵּן.

וְהִלְכוּ הַעֲשִׂירִים הַנִּל אֶל אוֹתוֹ הַמְּדִינָה, וְגַם אֲנִי הִלְכְתִי עִמָּהֶם. וְגַם בְּדַרְךָ הַלּוֹכִים הָיוּ חַיִּים גַּם כֵּן כָּל אֶחָד וְאֶחָד חַיִּים טוֹבִים שְׁלוֹ, כִּי הָיוּ לָהֶם אוֹצְרוֹת כַּנִּל.

כְּשֶׁבָּאוּ סְמוּךְ לְהַמְּדִינָה, הִתְחִיל לְהִתְקַלְקֵל גַּם אֶצְלָם הַטַּעַם וְשֶׁאֵר הַדְּבָרִים, וְהִרְגִּישׁוּ בְּעֶצְמָם שֶׁנִּתְקַלְקַל אֶצְלָם. וְאֶמְרָתִי לָהֶם: אִם עַתָּה, שְׁעַדִּין לֹא נִכְנָסְתֶם אֶצְלָם, כִּבְרַ נִתְקַלְקַל אֶצְלָכֶם הַטַּעַם וְכו', וְאִיךָ יִהְיֶה אִם תִּכְנָסוּ לָשֵׁם? וּמְכַל שֶׁכֵּן אִיךָ תּוּכְלוּ לְהוֹשִׁיעַ אוֹתָם.

וְלִקְחָתִי לָחֵם שְׁלִי וּמִים שְׁלִי, וְנִתְתִּי לָהֶם. וְהִרְגִּישׁוּ בְּלֶחֶם וּמִים שְׁלִי כָּל הַטַּעַמִּים, (וְכָל הָרִיחוֹת וְכו') וְנִתְתִּקֵּן מֵה שֶׁנִּתְקַלְקַל אֶצְלָם.

בַּיּוֹם הַשְּׁנִי שֶׁל שְׁבַעַת יְמֵי הַמְּשִׁתָּה, חָזְרוּ וְזָכְרוּ הַזּוּג הַזֶּה אֶת הַבְּעֻטְלִיר הַשְּׁנִי. הֵינּוּ הַחֶרֶשׁ שֶׁהִחִיָּה אוֹתָם וְנִתְּן לָהֶם לָחֵם. וְהָיוּ בּוֹכִים וּמִתְגַּעְגְּעִים: אִיךָ לּוֹקְחִין לְכָאן אֶת אוֹתוֹ הַבְּעֻטְלִיר הַחֶרֶשׁ שֶׁהִחִיָּה אוֹתָנוּ, כַּנִּל? בְּתוֹךְ שֶׁהָיוּ מִתְגַּעְגְּעִים אַחֲרָיו, וְהִנֵּה הוּא בָּא,

וְאָמַר הַנְּנִי! וְנִפְלַע עֲלֵיהֶם, וְנָשַׁק אוֹתָם, וְאָמַר לָהֶם: עַתָּה אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם בְּמִתְנָה שֶׁתְּהִיוּ כַּמוֹנֵי, שֶׁתְּחִיו חַיִּים טוֹבִים כַּמוֹנֵי. כִּי בְּתַחֲלָה בִּרְכָתִי אֶתְכֶם בְּזֶה, וְעַתָּה אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם חַיִּים טוֹבִים שְׁלִי, בְּמִתְנָה גְּמוּרָה לְדַרְשָׁה.

וְאַתֶּם טוֹבְרִים שְׁאֲנִי חֶרֶשׁ? אֵין אֲנִי חֶרֶשׁ כְּלָל! רַק שֶׁכָּל הָעוֹלָם בְּלוֹ אֵינוֹ עוֹלָה אֶצְלִי לְכֹלֹם, שֶׁאֶשְׁמַע הַחֶסְרוֹן שֶׁלָּהֶם. כִּי כָּל הַקּוֹלוֹת, כְּלָם הֵם מִן חֶסְרוֹנוֹת. כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד צוֹעֵק עַל חֶסְרוֹנוֹ. וְאֶפְלוּ כָּל הַשְּׂמִחוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, כְּלָם הֵם רַק מַחֲמַת הַחֶסְרוֹן, שֶׁשְּׂמַח עַל הַחֶסְרוֹן שֶׁחֶסֶר לוֹ וְנִתְמַלָּא.

וְאֶצְלִי, כָּל הָעוֹלָם בְּלוֹ אֵינוֹ עוֹלָה לְכֹלֹם, שֶׁיִּכְנָסוּ בְּאֲזֵנֵי הַחֶסְרוֹן שֶׁלָּהֶם. כִּי אֲנִי חֵי חַיִּים טוֹבִים שְׁאֵין בָּהֶם שׂוֹם חֶסְרוֹן.

וַיֵּשׁ לִי הַסְּכָמָה עַל זֶה שֶׁאֲנִי חֵי חַיִּים טוֹבִים, מִן הַמְּדִינָה שֶׁל עֲשִׂירוֹת. וְחַיִּים טוֹבִים שְׁלוֹ הוּא, שֶׁהָיָה אוֹכֵל לָחֵם וְשׂוֹתָה מִים. (וְסִפֵּר לָהֶם): כִּי יֵשׁ מְדִינָה שֶׁיֵּשׁ בָּהּ עֲשִׂירוֹת גְּדוֹל, שֶׁיֵּשׁ לָהֶם אוֹצְרוֹת גְּדוֹלִים.

פַּעַם אַחַת נִתְקַבְּצוּ. וְהִתְחִיל כָּל אֶחָד לְהִתְפַּאֵר עִם חַיִּים טוֹבִים שְׁלוֹ, אִיךָ הוּא חֵי חַיִּים טוֹבִים,

וְכֵן סִפֵּר כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִסֵּדֵר הַחַיִּים טוֹבִים שְׁלוֹ. וְעִנִּיתִי וְאֶמְרָתִי לָהֶם. אֲנִי חֵי חַיִּים טוֹבִים, שֶׁהֵם טוֹבִים יוֹתֵר מִחַיִּים טוֹבִים שְׁלָכֶם. וְהָא רְאִיָּה, כִּי אִם אַתֶּם חַיִּים חַיִּים טוֹבִים, אֲרָאָה אִם תּוּכְלוּ לְהוֹשִׁיעַ אֶת מְדִינָה פְּלוֹנִית.

הָיִית שֶׁיֵּשׁ מְדִינָה שֶׁהָיָה לָהֶם גֵּן. וְהָיָה בְּאוֹתוֹ הַגֵּן פְּרוֹת, שֶׁהָיָה לָהֶם כָּל מִינֵי טַעַמִּים שֶׁבְּעוֹלָם. גַּם הָיָה שֵׁם כָּל מִינֵי רִיחוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, גַּם הָיוּ שֵׁם כָּל מִינֵי מְרֹאֶה כָּל הַגִּנְנִין וְכָל הַקְּוִוִּיאִטִּין שֶׁבְּעוֹלָם, הַכֹּל הָיָה שֵׁם בְּאוֹתוֹ הַגֵּן.

ובני המדינה הנ"ל, הינו המדינה שהיה שם הגן הנ"ל, התחילו לפקח על תקון המדינה שנתקלקל אצלם הטעם וכו' כנ"ל.

ונתישבו: היות שיש מדינה של עשירות, (הינו אותו המדינה עצמה הנ"ל) ונראה להם שהגנני שלהם שנגאבד (שעל ידו היה להם חיים טובים) הוא משרש אחד עם אותן בני המדינה של עשירות, שיש להם גם כן חיים טובים. על פן היתה עצתם לשלח אל אותו המדינה של עשירות, ובנדאי יושיעו אותם. וכן עשו.

ושלחו שלוחים אל אותו המדינה של עשירות. והלכו השלוחים, ופגעו בהם. (הינו שהשלוחים פגעו בבני אותו המדינה עצמה של עשירות. כי הם היו רוצים לילף אצלם כנ"ל)

ושאלו את השלוחים: להיכן אתם הולכים? השיבו: אנו הולכים אל אותו המדינה של עשירות, שיושיעו אותנו. ענו ואמרו: אנחנו בעצמנו הם בני אותה המדינה של עשירות, ואנו הולכים אצלכם. **אמרתי אני להם:** (הינו החרש שמספר כל זה אמר להם) הלא אתם צריכים אלי, כי אתם לא תוכלו לילף לשם להושיע להם כנ"ל. על פן אתם תשארו כאן, ואני אלף עם השלוחים להושיע להם.

והלכתי עמהם. ונכנסתי במדינה באיזה עיר. ובאתי, וראיתי שבאים אנשים ואומרים איזה דבר הלצה (שקורין ווערטיל). ואחר כן מתקבצים עליהם עוד איזה בני אדם עד שנעשה איזה קבוץ, ואומרים איזה דברי הלצות (הינו ווערטליך) והם מחיכים ושוחקים. והטיתי אזן ושמעתי שהם מדברים נבול פה. וזה אומר דברי נבול פה, וזה אומר בדקות יותר, וזה שוחק וזה יש לו הנאה וכיוצא.

אחר כך הלכתי להלן לעיר אחרת. וראיתי ששני בני אדם מריבים זה עם זה מחמת איזה משא ומתן. והלכו אל הבית דין לדין, ופסק להם הבית דין: זה זכאי וזה חייב. ויצאו מן הבית דין. אחר כך חזרו ונתקוטטו זה עם זה.

ואמרו שאינם רוצים זה הבית דין, רק הם רוצים בית דין אחר ובחרו להם בית דין אחר, (כי מאחר שהם מרצים על אותו הבית דין שבחרו להם יכולין לדון לפנייהם) ודנו לפני אותו הבית דין. אחר כך חזרו ונתקוטטו אחד מאלו עם אחר, ובחרו להם בית דין אחר.

וכן היו מריבים ומתקוטטים שם, ובחרו להם כמה בתי דינים, עד שכל העיר היתה מלאה מבתי דינים. והסתפלת, שזה מחמת שאין שם אמת. ועתה זה מטה דין ונושא פנים לזה, ואחר כך

חברו נושא פנים לו, כי הם מקבלים שחד ואין בהם אמת. אחר כך ראיתי שהם מלאים נאוף ממש, ויש שם נאוף הרבה עד שנעשה כהתר אצלם. ואמרתי להם, שבשביל זה נתקלקל אצלם הטעם והריח והמראה.

כי זה המלך האכזר השאיר אצלם שלש פתות עבדים הנ"ל, שיהיו הולכים ומקלקלים את המדינה. שהיו הולכים ומדברים ביניהם נבול פה, והכניסו נבול פה בתוך המדינה,

ועלידי נבול פה נתקלקל הטעם. שכל הטעמים הם טעם נבלה. וכן הם הכניסו שחד במדינה. ועל ידי זה נחשכו העינים ונתקלקל המראה, כי "השחד יעור עיני חכמים".

וכן הם הכניסו נאוף במדינה, ועל ידי זה נתקלקל הריח. (ועין במקום אחר בדבריני שעלידי נאוף נפגם הריח)

על פן, תראו לתקן את המדינה משלש עברות אלו, ולחפש אחרי האנשים הנ"ל ולגרשם. ואז כשתתקנו שלשה עברות אלו, לא די שיתתקן הטעם והמראה והריח, כי אם גם הגנני שנגאבד יוכל גם כן להמצא.

ועשו פן. והתחילו לתקן את המדינה משלש עברות אלו. **וחפשו אחרי האנשים הנ"ל,** והיו תופסים את איזה אדם ושואלין אותו: מהיכן באת לכאן? עד שנתבררו אצלם האנשים של המלך האכזר הנ"ל, וגרשו אותם. ותקנו את המדינה מעברות הנ"ל.

בתוך כך נעשה רעש: אפשר אף על פייכן זה המשגע שהולך ואומר שהוא הגנני, וכל אחד מחזיק אותו למשגע, וזורקין אחריו אבנים ומגרשין אותו, אפשר אף על פייכן אולי הוא הגנני באמת?! והלכו והביאו אותו לפנייהם. (הינו לפני אלו שישבו ותקנו את המדינה. וגם הוא הינו החרש שמספר כל זה היה שם)

ואמרתי: בנדאי זה הוא הגנני באמת! (נמצא שנתתקן על ידו המדינה הזאת).

נמצא, שיש לי הסכמה מאותו המדינה של עשירות, שאני חיי טובים. כי אני תקנת את המדינה הנ"ל כנ"ל.

ועתה אני נותן לכם במתנה את החיים טובים שלי! ונעשה שם שמחה גדולה וחדוה רבה מאד: (וכן כל הבעטלירש הנ"ל כלם חזרו ובאו על החתנה, ונתנו במתנה לדרשה. מה שבתחלה ברכו אותם שיהיו כמותם, ועכשו נתנו זאת במתנה לדרשה):

הראשון נתן להם במתנה חיים ארכים, והשני נתן להם במתנה חיים טובים.

שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בספורי מעשיות מעשה י"ג (3) - מהשבעה בעטלירס

- א. מה שמע הבעטלער החרש שהם מדברים במדינה?
 דברי חיזוק והתעוררות
 לשון הרע
 ניבול פה
- יא. מה ראה הבעטלער החרש על בתי דינים שם?
 שהם יראים ושלמים
 שהם תמימים ויש בהם אמת
 שהם מקבלים שוחד ואיין בהם אמת
- יב. מה עוד ראה הבעטלער החרש במדינה שם?
 שהם בעלי גאווה
 שהם מלאים נאוף
 שהם בעלי אמונה
- יג. איך קלקל המלך האכזר את הטעם של המדינה הנ"ל?
 כי השאיר אצלם כתה שמדברים נבול פה
 כי השאיר אצלם כתה שנותנים שוחד
 כי השאיר אצלם כתה של ניאוף
- יד. איך קלקל המלך האכזר את המראה של המדינה הנ"ל?
 כי השאיר אצלם כתה שמדברים נבול פה
 כי השאיר אצלם כתה שנותנים שוחד
 כי השאיר אצלם כתה של ניאוף
- טו. איך קלקל המלך האכזר את הריח של המדינה הנ"ל?
 כי השאיר אצלם כתה שמדברים נבול פה
 כי השאיר אצלם כתה שנותנים שוחד
 כי השאיר אצלם כתה של ניאוף
- ז. מה יהיה אם יתקנו את המדינה מג' עבירות הנ"ל?
 יתתקן להם הטעם והמראה והריח
 ימצאו את הגנני שנאבד
 שתי התשובות נכונות
- ז. איזה מתנה נתן להם הבעטלער החרש?
 חיים ארוכים
 חיים טובים
 שתי התשובות נכונות
- יח. Sket כמות: באיפה יום סיפר רבינו את האעשה Se הבעטלער החרש?
 (ע"י יא"א מוהר"ת א"ת א"ב)
 ביום שבת כ"ה אדר תק"ע
 ביום רביעי כ"ט אדר תק"ע
 ביום שבת ק"ג ניסן תק"ע

- א. מה היה החיים טובים של בעטלער החרש?
 שהיה מטייל הרבה
 שהיה אוכל לחם ושותה מים
 שהיה אוכל בשר ודגים וכל מטעמים
- ב. פהאק האעשה: מה נעשה לעשירים כאלאסו הלחם והאים Se הבעטלער החרש?
 הרגישו כל הטעמים כל הריחות
 נתתקן הטעם וריח הדברים נתקלקל
 שתי התשובות נכונות
- ג. עם מה התפארו העשירים של המדינה שיש בו עשירות גדול?
 שיש להם הרבה עשירות
 שיש להם חיים ארוכים
 שיש להם חיים טובים
- ד. מה היה באותו הגן במדינה פלונית?
 פירות שהיה להם כל מיני טעמים שבעולם
 כל מיני ריחות ומראה שבעולם
 שתי התשובות נכונות
- ה. מה היה למדינה על ידי אותו הגן שהיה במדינה?
 חיים ארוכים
 חיים טובים
 שתי התשובות נכונות
- ו. מה עשה המלך האכזר לבני המדינה שיש בו הגן?
 קלקל את הגן
 קלקל את החיים טובים שלהם
 שתי התשובות נכונות
- ז. מה קרה לעשירים כשבאו סמוך להמדינה הנ"ל?
 זרקו את כספם
 התקלקל הטעם ושאר הדברים
 התחילו לצעוק
- ח. לאן שלחו שליחים המדינה של הגן?
 לבעטלער החרש שיושיע אותם
 למדינה שיש בו עשירות שיושיע אותם
 לגנני שנאבד
- ט. מי הלך עם השלוחים של המדינה של הגן?
 הבעטלער החרש להושיע אותם
 העשירים של המדינה להושיע אותם
 הגנני שנאבד להושיע אותם

מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד - בהצלחה

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך